

ри, когато му казватъ: майка ти е „величайша прѣстѣпница“, „винаги съюзница на главорѣзитѣ“, ражда „чудовища“....

Всичко това г. Ст. Михайловски, въ списанието „Духовна Пробуда“, го е хвърлилъ на лицето на Католичката Църква“, която считаме, ние католици, за майка, за всемила майка.

На това оскърбяване, възразявамъ, въ името на всичкитѣ членове на Католичката Църква, които, безъ изключение, сж били тежко обидени отъ нападенията — не оправдани, ако не пѣщо повече — на г. Михайловски; бихме могли да го смѣтаме за мислителъ, но той е изгубилъ това име прѣдъ всеки единъ чловѣкъ, който сжди, че прѣние не значи изругавание.

Но да се върнемъ за малко, на *главний въпросъ*.

Може ли да се прѣдложи на бѣлгаритѣ, и на други народи, да станатъ католици?

Отговарямъ, да.

Исусъ Христосъ е установилъ една вѣра, е обѣщалъ спасение на този, който държи непоколеблнато тази вѣра. „*Наистина, наистина ви казвамъ: който върва въ мене, има животъ вѣчный*. (Св. Ив. VI. 47).

„*Азъ съмъ хлѣбътъ на живота*. (Св. Ив. VI. 48).

„*Тази е волята на моя Отецъ, който ме е проводилъ; та всеки който вижда Синътъ, и върва въ Него, да има животъ вѣченъ, и азъ ще го възкрѣся въ последний день*“. (Св. Ив. VI. 40).

Исусъ Христосъ е проводилъ Апостолитѣ си, за да учатъ всичкитѣ народи въ тази вѣра:

„*Идѣте прочее, научете, всичкитѣ народи.... и учете ги да пазятъ всичко що съмъ ви заповѣдалъ*“. (Св. Мат. XXVIII. 19).

Нѣколко християнски общества се прѣдставятъ